

בש"פ 8248/20 - עקל ותד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8248/20

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

העורר: עקל ותד

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (השופט
נ' סילמן) במ"ת 66404-06-17 מיום 25.11.2020

בשם העורר: עו"ד משה גלעד; עו"ד ולנטין זברוב; עו"ד עקל ותד

בשם המשיבה: עו"ד לינור בן אוליאל

החלטה

לפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (השופט נ' סילמן) במ"ת 66404-06-17 מיום 25.11.2020 במסגרתה נדחתה בקשת העורר לעיון מחדש בהחלטה על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו ולהורות על העברתו למעצר בפיקוח אלקטרוני.

1. ביום 29.6.2017 הוגש נגד העורר כתב אישום המייחס לו עבירות של רצח בכוונה תחילה, נשיאה והובלת נשק והצתה. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המשיבה בקשה למעצר העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. ביום 13.8.2017 קבע בית המשפט המחוזי כי קיימות ראיות לכאורה לביסוס ההאשמות נגד העורר והורה על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים. המעצר הוארך מאז מספר פעמים בהחלטות בית משפט זה. במסגרת ההחלטה להאריך

את המעצר בפעם החמישית (בש"פ 1360/19, החלטה מיום 19.3.2019) הוריתי על בדיקת האפשרות לשחרור העורר למעצר בפיקוח אלקטרוני. בעקבות החלטה זו הוגש תסקיר מעצר ובו תוארה התרשמות שירות המבחן, לפיה קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה מצד העורר בעתיד. לפיכך לא המליץ שירות המבחן על שחרור העורר לחלופת המעצר שהוצעה – מעצר בית בדירה שכורה באשקלון בפיקוח מספר בני משפחה בתוספת פיקוח אלקטרוני. בהתייחס לממצאי התסקיר, ביום 2.5.2019 דחה בית המשפט המחוזי את בקשת העורר לשחררו לחלופת המעצר וערר על החלטה זו נדחה גם הוא (בש"פ 3176/19, החלטה מיום 15.5.2019).

2. מאז הוארך מעצרו של העורר עוד מספר פעמים, כאשר בהחלטה האחרונה שניתנה בעניין (בש"פ 5991/20, החלטה מיום 2.9.2020) ציין בית המשפט (השופט נ' הנדל) כי יש להורות על המשך המעצר, אך ככל שתוצג חלופת מעצר ראויה, רשאי העורר להציגה לבית המשפט המחוזי.

3. ביום 23.9.2020 הגיש העורר בקשה לבחינה חוזרת של האפשרות לשחררו לחלופת מעצר. בהוראת בית המשפט הוגש תסקיר נוסף אשר גם במסגרתו לא הומלץ על שחרור העורר לחלופת מעצר. בתסקיר המשלים, חזר שירות המבחן על הערכתו לפיה העורר עלול להגיב באופן אימפולסיבי במקרים בהם עולה פגיעה בכבוד המשפחה או בדימויו העצמי. כמו כן, צוין כי מעצרו הממושך לא תרם לרגיעה בהתנהגותו, אשר ממשיכה להיות פוגענית ואלימה גם בין כותלי בית המעצר. לאור זאת התרשם שירות המבחן כי קיים סיכון גבוה להישנות של התנהגות אלימה בעתיד. כמו כן, חלופת המעצר המוצעת נמצאה כלא מספקת לצורך מיתון הסכנה הנשקפת מהעורר, בפרט לנוכח הפער האפשרי בין האופן בו מצפה העורר לסיים את ההליך המתנהל מולו לבין תוצאות אפשריות אחרות שלו, אשר עלולות לעורר חוויות תסכול וזעם. נוכח האמור בתסקיר, דחה בית המשפט את בקשת העורר.

4. מכאן הערר שלפני במסגרתו טוען העורר כי שגה בית המשפט המחוזי כאשר הסתמך בצורה מוחלטת על האמור בתסקיר המבחן והתמקד לפיכך במסוכנותו אשר אין חולק לגביה, מבלי שבחן כראוי את חלופת המעצר לעומקה. משמעות ההחלטה היא כי בכל מקרה מי שמואשם בעבירת רצח, דינו אחד – מעצר מאחורי סורג ובריה, ללא כל חריג. כמו כן נטען כי אין לקבל את הערכת בית המשפט המחוזי לגבי סיומו הצפוי של ההליך העיקרי. על כן, מבקש העורר כי חלופת המעצר שהציע תבחן בכובד ראש על ידי בית המשפט המחוזי ואשר לא ישלול אותה מראש.

5. לא השתכנעתי כי בית המשפט המחוזי שלל לחלוטין שחרור של כל נאשם המואשם ברצח לחלופת מעצר בחלוף שלוש וחצי שנים ממועד הגשת כתב האישום נגדו, תקופה שאליבא דכולי עלמא מהווה תקופה משמעותית המהווה שיקול בעל משקל בבחינת מתן הקלה בתנאי מעצרו של נאשם. אלא שהחלטת בית המשפט המחוזי מתייחסת לעניינו הקונקרטי של העורר לבדו. בכלל זה ניתנה התייחסות להמלצתו השלילית של שירות המבחן שהתרשם מהעורר כי גם אחרי שלוש וחצי שנים נשקפת ממנו סכנה מוחשית והוא אינו מקבל על עצמו מגבלות ואת מרות החוק. עיון בתסקיר גם מלמד כי מערך הפיקוח שהוצע על ידי העורר אינו מספק. על כן, למרות שהעורר ניסה להמעיט בחשיבות ממצאי התסקיר ולהסביר מה עמד מאחורי ההמלצה השלילית, איני רואה כל עילה להתערב בהחלטת בית המשפט המחוזי. אם העורר יתקן את אורחותיו וימציא מערך פיקוח משיביע רצון, ניתן יהיה לשקול את בקשתו בשנית. בידו הדבר.

הערר נדחה.

ניתנה היום, ט"ו בכסלו התשפ"א (1.12.2020).

ש ו פ ט
